

OBSAH.

ÚVOD.

	Číslo	str.
I. Pojem dogmatiky. Poměr její k apologetice a morálce	1—2	1
II. Jméno dogmatiky. Pojem a rozvrh dogmatu	3—5	1
III. Úloha dogmatiky	6—11	2
IV. Literatura dogmatiky	12	3

DÍL PRVNÍ. O Bohu samém o sobě.

A. O božské jsoucnosti	13—14	4
B. O božské podstatě, její jakosti a osobnosti.		
I. O božské podstatě	15—17	4
II. O božských vlastnostech	18—26	5
a) Vlastnosti božského bytí		
α) <i>negativné</i> : Bůh jest		
1) naprosto bezhmotný čili pouhý duch,	27	7
2) nezměnitelný,	28—29	7
3) neobsáhlý, a sice	30	8
aa) co do prostoru: nadsvětelný a všudypřítomný,	31—32	8
bb) co do času: věčný;	33	9
β) <i>positivné</i> : Bůh jest		
1) naprostá pravda,	34	9
2) naprosté dobro,	35	9
3) naprostá krása	36	9
b) Vlastnosti božské činnosti, a sice		
α) <i>božského vědění</i>		
1) theoretického: Bůh jest vševědoucí,	37—38	9
2) praktického: Bůh jest nejvyšš moudrý;	39	10
β) <i>božského chtění</i> : Bůh jest		
1) naprosto svoboden,	40—42	10
2) všemohoucí,	43—44	11
3) nejvyšš svatý,	45—46	12
4) nejvyšš spravedlivý,	47—48	12
5) nejvyšš pravdomluvný,	49	13
6) nejvyšš dobrotivý, vlídný, milosrdný, shovívavý, dlouhomyslný;	50—51	13

	Číslo	str.
<i>γ) božského cílení:</i> (sousedek nauky o božských vlastnostech): Bůh jest nejvyš blažený, velebný a sám sobě postačitelný	52—53	14
III. O božské jedínosti a trojosobnosti; Bůh jest		
a) co do podstaty jedin.	54	14
b) co do osobnosti trojosobný; učení		
<i>α) církve,</i>	55—59	15
<i>β) písmá sv., a sice místa,</i>		
1) v nichž všechny tři božské osoby se jmenují,	60	17
2) jež dokazují Syna božího osobnost a božství,	61	17
3) dokazující osobnost a božství Ducha sv. jakož i jeho vycházení z Otce a Syna zároveň	62	19
<i>γ) Rozum o tajemství nejsv. Trojice</i>	63—65	19

DÍL DRUHÝ. O Bohu činném vně sebe.

Učení základní o zevnějších činech božích a jejich rozvrh	66—68	22
---	-------	----

A. O stvoření světa

I. vůbec:

a) učení církevní,	69—72	23
b) důkaz rozumový		
<i>α) přímý,</i>	73	24
<i>β) nepřímý, vedený vyvrácením</i>		
1) pantheismu,	74—81	25
2) materialismu;	82—93	28

II. zvlášť:

a) o anjeliích,	94	31
b) o světě hmotném,	95—99	31
b) o světě hmotném,	100—102	33
c) o člověku:	103	34
<i>α) člověk jest od Boha stvořen; důkazy</i>	104—108	34
1) přímé,	109—111	35
2) nepřímé;	112—115	35
<i>β) člověk sestává z duše a těla jí oživovaného; důkaz přímý, že</i>		
1) dvě podstat rozeznávají dlužno v člověku,	116—118	36
2) duše jest životní příčinou těla;	119—120	37
3) důkaz nepřímý: vyvrácení odpůrců dualismu křesťanského:	121	37
aa) materialismu,	122—126	37
bb) pantheismu,	127	39
cc) dualismu starověkého,	128	39
dd) dualismu novověkého	129	39
<i>γ) jen jedny rodiče stvořil Bůh;</i>	130	40
<i>δ) první rodičové obdařeni byli nadpřirozenou milostí;</i> 131—135	131—135	40
s tímto stavem milosti spojen byl:		
1) soulad sil duševních s sebou vespolek i se silami tělesnými,	136—137	41
2) dar nesmrtnosti těla,	138—140	42
3) ráj,	141	43

	Číslo	str.
4) nadpřirozený obraz boží,	142	43
5) nadpřirozený cíl	143—145	44
B. O zachování světa		
I. vůbec,	146—149	45
II. zvlášť		
a) anjelů,	150—151	46
b) hmotného světa,	152	46
c) člověka, a sice		
α) celého lidského pokolení,	153—154	46
β) jednotlivce	155—165	47
C. O řízení světa. Učení základní o řízení světa a o božské		
prozřetelnosti. Rozvrh tohoto oddělení	166—173	49
AA) O odchýlení-se tvorstva od cíle	174	51
I. O pádě anjelů;	175—182	51
II. pádu člověka		
a) skutečnost,	183—184	53
b) velikost,	185	54
c) následky, a sice		
α) u prvních rodičů,	186—191	55
β) u jejich potomstva	192—209	56
III. O porušení přírody	210	60
BB) O navrácení tvorstva jeho cíli	211	61
I. Obnova padlých anjelů nemožna	212—213	61
II. Obnovy padlého člověčenstva možnost a skutečnost	214—216	61
a) O osobě Vykupitelově:		
α) Ježíš Kristus pravý Bůh a pravý člověk;	217—220	62
β) obě přirozenosti nesmíšeně spojeny jsou v jedné, a sice		
božské osobě Slova,	221—228	63
z čehož následuje, že		
1) v Kristu jest sílnost vlastností,	229	65
2) Pán Ježíš jest i jako člověk vlastní Syn boží,	230	66
3) Pánu Ježíši i jako člověku klaněti se máme,	231—232	66
4) Maria Panna právem Bohorodička se zove,	233—234	66
5) Pán Ježíš neměl ani dědičného ani kteréhokoliv		
jiného hříchu,	235	66
z čehož opět následuje, že		
aa) nepodlehal následkům dědičného hříchu,	236	67
bb) musel býti nadpřirozeně počat,	237—238	67
cc) Bohorodička byla pannou;	239—244	67
6) Pána Ježíše činové a utrpení nekonečné jsou ceny	245	69
b) O díle Vykupitelově	246	69
Oddělení první: Bezprostřední vykupitelská činnost Kristova		
(vykoupení objektivně), a sice		
α) kněžská:	247	69
1) Ježíš Kristus jest pravý kněz, an na kříži pravou		
obět přinesl;	248—249	70

	Číslo.	str.
2) obět Kristova jest smírná;	250—258	70
3) dostiučinění Kristovo povšechné jest co do hříchů a lidí;	259—260	73
4) Kristus přimlouvá se za nás;	261	74
5) Kristus nám zjednal potřebnou milost		
aa) posvěcující;	262—270	74
bb) úkonnou;	271—275	76
β) učitelská: Ježíš Kristus jest pravý, nejvyšší učitel lidstva;	276—279	77
γ) pastýřská: Ježíš Kristus jest pravý pastýř človehčenstva;	280—282	78
on pečuje o život oveček udílením milostí; on uděluje		
1) veškerou milost zdarma;	283	79
2) milost úkonnou všem, kteří jí mají potřebi, v míře dostatečné;	284—286	79
3) milost posvěcující ne pouze předurčeným k životu, nébrž	287—298	80
4) všem, kteří se na přijetí jí náležitě připravili	299—304	82
Oddělení druhé: Prostředční vykupitelská činnost Kristova (vykoupení subjektivně, t. j. jednotlivců) čili vykoupení skrze církve	305—307	84
Činnost církve		
α) kněžská: církev obnovuje ve mši sv. obět kříže;	308	85
neboť		
1) Ježíš Kristus stává se při mši sv. skrze předstatnění přítomen v eucharistii	309—325	85
aa) jako člověk i jako Bůh,	326	90
bb) celý pod každou z obou způsob,	327	90
cc) trvale;	328—330	91
2) Ježíš Kristus jest při mši sv. v eucharistii přítomen jako obětní dar i jako obětující;	331—337	92
tudíž		
aa) jest mše sv. pravou obětí, a	338—340	93
bb) církev má pravé kněžstvo;	341—346	93
3) mše sv. jest s obětí kříže v podstatě totožna,	347—349	95
4) obětuje se mše sv. za těmitěž účely, jaké měla obět kříže	350—359	95
β) učitelská: církev neomylně učí pravdám zjeveným;	360	98
γ) pastýřská: církev vede jednotlivce k cíli udílením svátostí	361	98
O svátostech vůbec.		
1) Pojem svátosti;	362—366	99
2) počet,	367—369	99
3) působnost,	370—375	100
4) přijímač,	376—377	101
5) posluhovač,	378—382	102
6) potřeba a rozvrh svátostí	383	103
O svátostech zvlášť.		
aa) Svátosti potřebné jednotlivcům, a sice		
αα) samy sebou (co prostředek ku spáse):		

	Číslo	str.
1) křest; jeho	a') výměr a svátostnost,	384—386 103
	b') působnost,	387—390 104
	c') potřeba,	391—394 105
	d') přijímač,	395—397 105
	e') posluhovač,	398 106
2) pokání;		399 106
jeho a') výměr a svátostné potřeby:		400—405 107
	α') lítost,	406—410 107
	β') zpověď,	411—414 108
	γ') dostiučnění;	415—431 111
	b') působnost,	432 114
	c') potřeba,	433 114
	d') přijímač,	434 114
	e') posluhovač,	435—436 115
	ββ) z rozkazu:	
3) nejsv. svátost olátní; její	a') výměr a svátostnost,	437—450 115
4) biřmování; jeho	b') působnost, c') potřeba,	451—458 118
5) pomazání nemocných; jeho	d') přijímač, e') posluhovač	459—466 119
	bb) Svátosti potřebné celku:	
6) svěcení kněžstva; } jeho a') výměr a svátostnost, b') působnost, c') potřeba, d') přijímač,		467—476 121
7) stav manželský; } sobnost, c') potřeba, d') přijímač,		477—499 123
	e') posluhovač	
III. Obnova porušené přírody		500 128
D. O dokonání světa.		
I. O dokonání anjelů		501—502 128
II. O dokonání lidí, a sice		
a) jednotlivých: smrti a soudem soukromým		503—505 129
α) O nebi a o svatých:		506—515 129
1) svatí za nás orodují;		516 131
2) svaté vzývati můžeme;		517—520 131
3) svaté ctíme		521—523 131
β) O očištcí:		524 132
1) že jest,		525—527 133
2) že duším v očištcí se pomahati může		528—530 133
γ) O pekle:		531 134
1) že jest, ale tresty jeho že jsou rozdílny;		532 134
2) že tresty pekelné jsou věčné;		533—539 134
b) všech zároveň:		540 136
α) vzkříšením,		541—546 136
β) obecným soudem		547—548 137
III. O dokonání hmotného světa		549 138
Závěrek		550 139
Dodatek. Důkazy jsoucnosti boží		139